

Udgift skulde nedfattes med 2,840 Rbd., men der er ikke i de foreslaaede Endringer gjort noget Forslag om, fra hvilken Anvendelse dette Beløb skulde undrages, og derfor mener jeg, at jeg tilstrækkeligt maa kunne motivere, at jeg stemmer mod Nedfattelsen, derved at jeg nu gjør opmærksom paa en anden Anvendelse af Summen end den, der oprindelig var paa-tænkt. Udvalget maatte vistnok have brugt en anden Maade at stille sit Endringsforslag paa, hvis der i dettes Form skulde ligge nogen Hindring for at gaae ind paa mit Forslag og stemme imod Nedfattelsen. Fremdeles bemærkede Ordføreren, at den ærede Kultusminister maa ssee kunde erklære sig uvillig til at gaae ind paa denne Anvendelse af Summen, og at det saaledes vilde blive umuligt at see, om Besløbet skulde anvendes til det ene eller det andet Diemed; men jeg har jo kun opfordret til at stemme mod Nedfattelsen under den Forudsætning, at den ærede Kultusminister inden Afstemningen vil erklære sig villig til at anvende Summen i det af mig antydede Diemed. Det vil erindres, at netop det Samme skeete igaar ved det Underendringsforslag, som var stillet til Udvalgets Nr. 28, nemlig om Forskiøielse af en der opført Post, — at Forsamlingen vedtog Forslaget under Forudsætning af, at Kultusministeren vilde anvende Summen til det Diemed, som var angivet under Forhandlingen. — Jeg kan ikke nægte, at det har gjort mig ondt, at den ærede Kultusminister, naar han vil opsætte denne Foranstaltning, dog ikke har havt vægtigere Grunde at anføre for Opsættelsen. Ministeren erklærede, at han endnu „fastholder sin Plan“, at han endnu bestandig erkjender det for at være nødvendigt, at denne Adskillelse foretages; men dersom dette virkelig erkjendes, synes det mig, at der maatte være betydeligere Hindringer tilstede, hvis de skulde kunne retfærdiggjøre, at man skyder Sagen ud i Fremtiden. Den ærede Kultusminister siger, at han „ikke let vil komme til at foretage enkelte Foranstaltninger“, og det synes, at han overhovedet ikke vil foretage Noget i denne Sag, førend „den hele“ Almueskolesag kommer for: dette forudsætter da vistnok en mindre rigtig Betragtningssmaade. Seminarierne bør efter min Anskuelse ikke be-

tragtes som en Deel af selve Almueskolevæsenet. Det maatte, som jeg troer, endogsaa ansees særdeles ønskeligt, om en Forandring kunde være foretaget med Seminarierne en god Tid førend Skolereformen blev iværksat. Der er her i Thinget tidligere med Hensyn til Almueskolevæsenet og det Kirkelige blevet ytret, at det var overmaade lidet, hvad der paa disse Gebeter kunde udrettes ved Lovgivningen i Sammenligning med det Meget, der skulde ssee ad Administrationens Vel. Denne Sætning er vist aldeles rigtig, men jeg troer, at man ogsaa maa vedskende sig en anden, den nemlig, at det forholdsvis er meget lidet, som kan udrettes ved Administrationen, medens det Allermeste maa ventes af den umiddelbare personlige Virksomhed. Selv den fortrinligste Administration vil maaskee Intet udrette, dersom man ikke har dygtige Lærere til at udføre Underviisningsvirksomheden. Foranstaltningerne med Hensyn til Lærernes Dannelse kunne nu vistnok meget vel foretages, før Spørgsmaalet om selve Almueskolevæsenet kommer til Afgjørelse, og dersom det er muligt, synes det mig uforsvarligt, at opsætte dem paa Grund af saa ringe Banskeligheder, som de her anførte. — Den ene af de Banskeligheder, den ærede Minister omtalte, finder han i de vedkommerde Seminariers Beliggenhed, idet disse Anstalter for Diebliffet ikke skulde ligge paa de for deres Diemed bekvemteste Steder i Landet. Det er vel muligt; men det er da langt fra, at der deri, at der ved disse Anstalter ere blevne ansatte særegne Forstandere, som kun have med Seminarierne at gjøre, skulde ligge nogen Hindring for at flytte dem, og den forøgede Udgift, som vilde forårsages derved, at man til den Tid fik to eller tre Huse, for hvilke der ikke længer var nogen bestemt Anvendelse, synes dog ikke saameget at burde komme i Betragtning. Hvad iøvrigt de to Embeder angaaer, som ere nævnte, siger den ærede Kultusminister, at der paa det ene Sted ikke findes nogen Bygning, og at den, der haves paa det andet Sted, nemlig i Skaarup, er utilstrækkelig. Jeg har dog hørt af Folk, som maae antages at være vel underrettede, at den er aldeles tilstrækkelig, og jeg vil heller ikke unblade at bemærke, at denne